

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/616/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412211178
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412211178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: J.. R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, zastúpená JUDr. Tiborom Nagyom, advokátom so sídlom Nové Zámky, Kukučínova 8, proti odporcovi: UVER s.r.o., so sídlom Jakubovo nám. 12, Bratislava, IČO: 35 808 896, zastúpený advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s.r.o., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 36 861 154, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/129/2012-107 zo dňa 09. januára 2013, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/129/2012-136 zo dňa 24. marca 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd odporcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 21.5.2012 domáhala vylúčenia spoluvlastníckeho podielu v 1-ici k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX, kat. úz. O., ako parc. registra „C“ č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 204 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria -rodinný dom súp. č. XX o výmere 96 m² z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, Exekučný úrad Šaľa, pod sp. zn. EX 3090/2005 a zastavenia exekúcie voči navrhovateľke. Návrh odôvodnila tým, že súdny exekútor JUDr. Ľubomír Pekár, exekútorový úrad Šaľa, vykonáva v exekučnom konaní vedenom sp. zn. EX 3090/2005 exekúciu v prospech odporcu ako oprávneného proti povinnému H.. H. X. a dňa 28.03.2012 vydal vyhlášku o dražbe nehnuteľnosti, podľa ktorej sa mala dražba nehnuteľností uskutočniť dňa 04.06.2012. Predmetom dražby sú nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých z exekúcie sa domáha, ktoré nehnuteľnosti sú v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a H.. H. X. a to každého v podiele 1-ica k celku. Poukázala na to, že súdny exekútor vo vyhláške o dražbe nehnuteľností uviedol, že exekúciu možno nariadiť i na majetok patriaci do BSM podľa § 147 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktoré v čase začatia exekúcie nebolo vyporiadané a rozhodujúci je stav v čase začatia exekúcie predajom nehnuteľností, nakoľko exekučný príkaz na vykonanie exekúcie bol vydaný dňa 14.12.2005. Uviedla, že BSM navrhovateľky a H.. H. X. zaniklo rozvodom manželstva dňa 07. 08. 2006 a k vyporiadaniu BSM nedošlo podľa § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/ do troch rokov od jeho zániku, t. j. dňa 07. 08. 2009 dohodou ani súdnym rozhodnutím. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX sú v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a H.. H. X. každého v podiele 1-ica k celku. Z judikatúry k § 37 Exekučného poriadku vyplýva, že po rozvode manželstva možno postihnúť exekúciou veci, ktoré tvorili BSM. Je to však možné iba do doby, kým nedôjde k vyporiadaniu BSM. Ak sa bývalí manželia nedohodnú

o tomto majetku, exekúcia na tento majetok bude možná najdlhšie do troch rokov od zániku BSM, vyplýva to aj z ustanovenia § 149 Občianskeho zákonníka. Nakoľko predmetné nehnuteľnosti sa stali zo zákona podielovým spoluvlastníctvom bývalých manželov, je možné exekúciou postihnúť iba spoluvlastnícky podiel H.. H. X. ako povinného. Z uvedeného vyplýva, že ak sa exekúcia síce začala oprávnené, ale v jej priebehu došlo k vyporiadaniu BSM jednou z hmotnoprávnych skutočností ustanovených Občianskym zákonníkom podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, od momentu nastania tejto hmotnoprávnej skutočnosti je exekúcia na spoluvlastnícky podiel navrhovateľky neprípustná.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala vylúčenia svojho spoluvlastníckeho podielu v 1-ici k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX, kat. úz. O., zapísaným ako parc. registra „C“ č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 204 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria -rodinný dom súp. č. XX o výmere 96 m² z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, Exekučný úrad Šaľa, pod sp. zn. 4Er/606/2005, EX 3090/2005 a zastavenia exekúcie voči navrhovateľke. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 37 ods. 2, § 55 ods. 1 zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, § 256 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov /ďalej len OSP/, § 147, § 149 ods. 4, § 149a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov /ďalej len OZ/ a zistený skutkový stav vecí, na základe ktorého došiel k záveru, že návrh navrhovateľky nebol dôvodne podaný. Súd prvého stupňa mal za preukázané z výpisu z LV č. XXX kat. úz. O. ku dňu 20. 04. 2012, že povinný H.. H. X. a navrhovateľka sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 204 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria -rodinný dom súp. č. XX o výmere 96 m² každý v podiele 1-ica k celku a podľa poznámky na liste vlastníctva na predmetných nehnuteľnostiach prebiehajú viaceré exekúcie, v prvom rade u súdneho exekútora JUDr. Ľubomír Pekára pod sp. zn. EX 3090/2005, ktorý exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie. JUDr. Ľubomír Pekár v exekučnom konaní sp.zn. EX 3090/2005 vyhláškou o dražbe nehnuteľnosti zo dňa 28.03.2012 vyhlásil na deň 04. 06. 2012 dražbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. O.. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4Er/606/2005 mal za preukázané, že prebieha exekučné konanie v prospech oprávneného UVER s.r.o., proti povinnému H.. H. X., o vymoženie sumy 500.000,- Sk, nezaplatených úrokov z istiny 500.000,- Sk k 25. 10. 2005 vo výške 157.834,- Sk, úrokov vo výške 48 % ročne zo sumy 500.000,- Sk od 26.10.2005 do zaplatenia, zmluvnej pokuty a trov exekúcie, v ktorom konaní exekučný súd vydal exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 04. 11. 2005 a exekútor začal vykonávať exekúciu najskôr predajom hnutelných vecí, zisťovaním účtov povinného, zrážkami zo mzdy, a keď zistil, že tieto spôsoby exekúcie neprichádzajú do úvahy, pristúpil k ďalšiemu spôsobu a to predajom nehnuteľností, ktoré mal povinný v čase začatia exekúcie v BSM, keď doposiaľ vyhlásené dražby nehnuteľností boli bezúspešne. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 1T/70/2010 zo dňa 12. 05. 2010, právoplatným dňa 12. 05. 2010, bol obvinený (povinný v exekúcii) H.. H. X. uznaný vinným, že dňa 05.10.2006 v Piešťanoch predal ďalšej osobe rádiioviziograf FliOX, ktorý bol predmetom záložnej zmluvy, slúžiacej ako zábezpeka na splnenie jeho záväzku v prospech spoločnosti UVER s.r.o., čím spôsobil tejto spoločnosti škodu vo výške 4990,90 eur, čím spáchal prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods.1 písm. a/, ods.3 písm. a/ Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s tým, že sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/300/2007 mal za preukázané, že navrhovateľka podala proti odporcovi dňa 21.05.2007 návrh na vylúčenie veci z exekúcie, ktorý návrh bol rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 28. 01. 2010, právoplatným dňa 15.03.2010, zamietnutý. Odvolací súd poukázal na to, že v tom, že v tom čase bol podaný návrh na vyporiadanie BSM, ale nedošlo k vyporiadaniu BSM v dôsledku uplynutia troch rokov od rozvodu manželstva podľa § 149 ods. 4 OZ, preto je zrejmé, že BSM účastníkov vyporiadané nie je a uvedené nehnuteľnosti v čase rozhodnutia odvolacieho súdu boli v BSM navrhovateľky a jej bývalého manžela, keď rozhodujúci je vždy stav začatia exekúcie predajom nehnuteľnosti, t.j. čas, kedy bolo exekútorom vydané upovedomenie o predaji nehnuteľnosti. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5C/272/2008 mal za preukázané, že navrhovateľka podala návrh na vysporiadanie BSM, ktorý návrh zobrala späť a konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 12.11.2010, právoplatným dňa 22.11.2010. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6C/47/2004 mal za preukázané, že manželstvo navrhovateľky a H.. H. X. bolo rozvedené právoplatne dňa 07.08.2006. Navrhovateľka podala na exekučný súd návrh na odklad exekúcie dňa 08. 01. 2014, o ktorom návrhu súd doposiaľ nerozhodol.

Súd prvého stupňa na zákale vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nebol dôvodne podaný. Dôvodil tým, že pokiaľ ide o vec patriacu do BSM, je táto skutočnosť dôvodom na uplatnenie excindačnej žaloby len v prípade, ak vec bola poňatá do súpisu napriek skutočnosti, že nebola naplnená hypotéza ustanovenia § 147 OZ, to znamená, že ak pohľadávka veriteľa nevznikla za trvania manželstva, prípadne ak exekúcia postihuje vec z dôvodu existencie dohody modifikujúcej zákonný režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rozhodujúci je vždy stav v čase začatia exekúcie predajom nehnuteľnosti, t.j. v čase, kedy bolo exekútorom vydané upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti. V danej právnej veci záväzok bývalého manžela navrhovateľky voči odporcovi vznikol za trvania manželstva povinného a navrhovateľky, teda pred zánikom BSM rozvodom manželstva. Návrh navrhovateľky na vylúčenie veci z exekúcie nie je dôvodný, pretože exekúciu možno nariadiť i na majetok patriaci do BSM, ktoré v dobe začatia exekúcie nebolo vyporiadané, keď z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 4Er/606/2005 mal za preukázané, že exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností bol vydaný dňa 14. 12. 2005, v ktorom čase trvalo BSM účastníkov, ako aj manželstvo navrhovateľky a povinného, ktoré bolo právoplatne rozvedené dňa 01.04.2006. Vo veci samej nie je rozhodujúca tá skutočnosť, že navrhovateľka podala návrh na vylúčenie z exekúcie v čase /dňa 21.05.2012/, keď BSM navrhovateľky a povinného zaniklo uplynutím lehoty troch rokov od právoplatnosti rozvodu manželstva, teda v čase, keď sa navrhovateľka a povinný stali podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností každý v 1-ici k celku, keď rozhodujúcou je tá skutočnosť, že v čase začatia exekúcie, resp. v čase kedy exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti, boli nehnuteľnosti v BSM navrhovateľky a povinného, pretože lehota troch rokov ustanovená v § 149 ods. 4 OZ do dňa začatia exekučného konania neuplynula. S poukazom na vyššie uvedené dôvody vyriešiac právnu otázku, ktorej vyriešenie považoval za kľúčové vo veci, posúdil námietku navrhovateľky v tom, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností od právoplatnosti skončenia konania o vyporiadanie BSM účastníkov ako právne bezvýznamná a zamietol návrh navrhovateľky na doplnenie dokazovania výsluchom povinného dôvodiac tým, že výsluchom povinného by sa nič nepotvrdilo a nepriniesol by prospech ani navrhovateľke a odporca preukázal, že jeho snahou počas obdobia niekoľkých rokov prebiehajúcich súdnych konaní bolo vec vyriešiť s povinným mimosúdne dohodou, ktorú povinný nedodrжал. Povinný mal vedomosť, že od roku 2005 voči nemu prebieha exekúcia, ktorá postihuje aj nehnuteľnosti, v ktorých býva navrhovateľka s dcérou, ktoré nemajú inú možnosť bývania a napriek tejto skutočnosti sám nič vo veci neučinil, aby zabránil predaju predmetných nehnuteľností. Ďalej dôvodil tým, že predmetom konania nebolo skúmanie tej skutočnosti, prečo súdny exekútor pristúpil k vymáhaniu pohľadávky odporcu predajom nehnuteľností, ale podstatná je tá skutočnosť, kedy súdny exekútor vydal exekučný príkaz a upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, ktoré skutočnosti boli v konaní preukázané. V danej právnej veci nejde o posúdenie právnej argumentácie podľa § 147 OZ, pretože súd neskúma v danej veci platnosť alebo neplatnosť zmluvy o úvere, z ktorej vzniká pohľadávka povinného, resp. či navrhovateľka vedela alebo nevedela o existencii zmluvy o úvere, ktorú bez jej vedomia uzatvoril povinný. Súd prvého stupňa ďalej dôvodil tým, že vo veci vykonal dokazovanie dôkazmi podstatnými a poukázal nato, že citované pripojené spisy Okresného súdu Nové Zámky preukázali postupnosť, podania navrhovateľky a povinného týkajúce sa exekučného konania, rozvodového konania, vyporiadania BSM, prvého návrhu navrhovateľky o vylúčenie veci z exekúcie. Ďalej poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa prvýkrát zamietol návrh navrhovateľky na vylúčenie veci z exekúcie v roku 2010, kedy BSM navrhovateľky a povinného nebolo vyporiadané a v tejto právnej veci ich BSM už bolo vyporiadané. Navrhovateľka a povinný sa stali podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností každý v podiele 1-ica k celku, ktoré nehnuteľnosti sú predmetom exekúcie. Podstatná je vo veci tá skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v čase, kedy ich BSM vyporiadané nebolo, nehnuteľnosti patrili do BSM a manželstvo navrhovateľky a povinného rozvedené nebolo.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods.1 OSP a odporcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania, ktorá spočívala v trovách právneho zastúpenia, vo výške vyčíslennej v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie navrhovateľka. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu vyhovie, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods.1 písm. h/ OSP a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že počas súdneho konania poukazovala na odlišnú právnu interpretáciu ustanovenia § 149 ods. 4 OZ. S poukazom na ustanovenia § 149 ods.4 OZ a § 37 ods. 2 Exekučného poriadku uviedla, že ak po začatí exekučného konania predajom určitej veci dôjde k vyporiadaniu BSM

zo zákona, podiel na veci, ktorý pripadol do výlučného vlastníctva manželovi povinného, nemôže byť ďalej predmetom exekúcie. S poukazom na ustanovenie § 147 ods. 1 OZ uviedla, že zo znenia zákona „môže byť uspokojená“ vyplýva, že toto opatrenie sa použije až vtedy, keď dlh nemožno splniť inak, najmä zo samostatného majetku povinného- dlžníka. Až vtedy, ak na uspokojenie pohľadávky výkonom rozhodnutia (exekúciou) individuálny majetok nestačí, možno pohľadávku uspokojiť aj z majetku patriaceho do BSM, preto do rámca činnosti exekútora patrí aj zistenie, či by nebolo možné pohľadávku uspokojiť zo samostatného majetku dlžníka. Inak by navrhnutý výkon rozhodnutia nebolo možné považovať za vhodný spôsob na vymoženie dlhovanej pohľadávky. V rámci súdneho konania navrhla konajúcemu súdu, aby sa zaoberal touto otázkou a vyžiadal podrobnú správu od exekútora, prečo a z akých dôvodov nebola, resp. nemohla byť uspokojená pohľadávka zo samostatného majetku povinného, keď pohľadávka oprávneného bola zabezpečená jednak záložným právom na hnutelné veci registrovaným v Notárskom registri záložných práv k prístrojom a zariadeniam (parný sterilizátor, rádioviziograf, stomatologická zubná súprava), ďalej zmienkou bez protestu, notárskou zápisnicou o uznaní záväzku a o súhlase s vykonateľnosťou a exekúciou, aj zmluvnou pokutou, s ktorou otázkou sa súd nevyporiadal. Tiež poukazovala na protiprávne konanie povinného podľa § 145 ods. 1 OZ. Zo spisu vyplýva, že povinný pri uzatvorení zmluvy o pôžičke dňa 29. 12. 2004 konal sám, bez súhlasu navrhovateľky, ktorá sa o tejto skutočnosti dozvedela až v exekučnom konaní, pričom sa nejedná o bežnú vec. Preto navrhla vypočuť ako svedka H.. H. X. aj k tejto otázke, ktorý mohol podať správu aj o svojich majetkových pomeroch, avšak súd tento dôkaz nevykonal. Navyše sa dozvedela, že povinný mal zdravotné- psychiatrické problémy, ako to vyplýva z lekárskeho nálezu zo dňa 18. 04. 2012, preto je otázne, či povinný pri uzatvorení zmluvy o pôžičke konal v takom duševnom stave, v dôsledku ktorého vedel, resp. nevedel posúdiť následky svojho konania, preto je otázne, či právny úkon bol podľa § 38 ods. 2 OZ platný. Ďalej poukazovala aj na tú skutočnosť, že úroková sadzba poskytnutej pôžičky vo výške 48 % ročne a dohodnutá výška zmluvnej pokuty sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, s ktorou otázkou sa súd prvého stupňa nevyporiadal.

Odporca sa vyjadril k podanému odvolaniu navrhovateľa. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny. Poukázal na skutkový stav veci v tom, že je oprávneným v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/606/2005 (č. exekučného spisu Ex 3090/2005), vedeným súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom. Exekučné konanie bolo začaté dňa 26.10.2005. Dňa 14.12.2005 súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. O., ktoré boli v čase začatia exekúcie a vydania príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností v BSM navrhovateľky a H.. H. X.. Dňa 07.08.2006 bolo manželstvo navrhovateľky a H.. H. X. právoplatne rozvedené. Dňa 28.03.2012 exekútor vydal vyhlášku o dražbe nehnuteľností, podľa ktorej sa mala dražba uskutočniť dňa 04.06.2012. Dňa 21.05.2012 bol súdu prvého stupňa doručený návrh, na základe ktorého navrhovateľka opätovne žiadala o vylúčenie spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti vo výške 1-ica z exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 3090/2005. K právnenému posúdeniu veci s poukazom na tvrdenie navrhovateľky pred súdom prvého stupňa, ako aj v podanom odvolaní v tom smere, že exekúcia na spoluvlastnícky podiel navrhovateľky k nehnuteľnosti vo výške 1-ica je neprípustný, pretože v priebehu exekučného konania došlo k vyporiadaniu BSM na základe fikcie vyporiadania v zmysle § 149 ods.4 OZ a podľa názoru navrhovateľky možno exekúciu na majetok manželov uskutočniť len do vyporiadania BSM, najneskôr však do troch rokov od zániku BSM, odporca uviedol, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pre exekúciu predajom nehnuteľností je rozhodujúci stav vlastníckeho práva v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, ktoré právne posúdenie odporca považuje za vecne správne, ktoré zodpovedá existujúcej súdnej praxi v analogických prípadoch a účelu Exekučného poriadku. V predmetom prípade v čase doručenia návrhu na vykonanie exekúcie, v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, ako aj v čase vydania exekučného príkazu na vykonanie predajom nehnuteľností boli predmetné nehnuteľnosti v BSM navrhovateľky a jej manžela H.. H. X. a v danom čase ich manželstvo trvalo. Odporca poukázal ako na významnú a preukázanú skutočnosť na to, že na základe príkazu na zriadenie exekučného záložného práva zo dňa 12.12.2005 bolo na nehnuteľnostiach zriadené exekučné záložné právo v prospech odporcu ako oprávneného a s poukazom na ustanovenie § 169 EP tak potom aj v prípade, ak by vyššie uvedený právny názor prvostupňového súdu bol nesprávny, tak by bolo nutné návrh v celom rozsahu zamietnuť, keďže z dôvodu existencie exekučného záložného práva zriadeného na nehnuteľnosti v prospech odporcu, by bolo možné podľa § 169 EP vykonať exekúciu predajom nehnuteľností aj voči neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľnosti, v danom prípade voči navrhovateľke a jej spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnosti vo výške 1-ica. Vo vzťahu k argumentu navrhovateľky o nevyžiadaní si správy od exekútora súdom ohľadom toho, aké

kroky podnikol pri vykonaní exekúcie pred pristúpením k vykonaniu exekúcie predajom nehnuteľností, uviedol, že súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, ale len tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej. Odporca sa stotožnil s postupom súdu prvého stupňa, keď tento dôkaz nevykonával, keďže nemal žiadnu relevanciu pre rozhodnutie vo veci samej. Odporca poukázal na skutočnosť, že predmetná exekúcia prebieha od roku 2005, počas ktorej doby exekútor zisťoval majetkové pomery povinného, zvažoval aj iné spôsoby vedenia exekúcie, avšak pre neexistenciu iného majetku povinného, ako aj s ohľadom na výšku vymáhanej pohľadávky, bolo nutné pristúpiť k exekúcii predajom nehnuteľností. Ďalej uviedol, že vo vzťahu k argumentu navrhovateľky o potrebe skúmania existencie hnutelných vecí, na ktoré bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie vymáhanej pohľadávky, uviedol, že všetky uvedené hnutelné veci boli povinným v rozpore so záložnou zmluvou scudzené, pričom nie je možné predmetné hnutelné veci nájsť a súčasne bol povinný za uvedené konanie odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany v konaní sp. zn. 1T/70/2010. Ak by aj v súčasnosti predmetné hnutelné veci existovali, bolo ich možné nájsť a v exekúcii ich následne predať, tak s ohľadom na ich aktuálnu hodnotu (v roku 2004 mali spolu hodnotu cca 50.000 eur, pričom v súčasnosti vzhľadom na ich opotrebenie a použitú technológiu by ich hodnota bola podstatne nižšia) a výšku vymáhanej pohľadávky (podľa vyčíslenia exekútora k 23.01.2013 predstavovala vymáhaná pohľadávka sumu cca 200.000 eur), by výťažok z predaja predmetných hnutelných vecí nepokryl vymáhanú pohľadávku, a teda aj tak by bolo nutné pristúpiť k exekúcii predajom nehnuteľností. Vo vzťahu k argumentu navrhovateľky o potrebe výsluchu povinného ohľadne jeho majetkových pomerov uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa a s odôvodnením tohto postupu, pokiaľ súd nevykonával dôkaz výsluchom tohto svedka. Vo vzťahu k argumentu navrhovateľky ohľadom okolností uzavretia zmluvy o pôžičke zo dňa 29.12.2004 a údajnej neplatnosti predmetnej zmluvy súhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení rozsudku a poukázal v tejto súvislosti na to, že predmetom tohto konania je, či tu existuje právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu a nie, či je zmluva o pôžičke platná alebo nie. Vo vzťahu k údajným zdravotno-psychiatrickým problémom povinného podľa lekárskeho nálezu zo dňa 18.04.2012 uviedol, že táto uvedená skutočnosť a dôkaz neboli uvedené a predložené pred súdom prvého stupňa a s ohľadom na predmet konania, nemajú význam pre rozhodnutie vo veci samej, jedná sa len o účelovú snahu spochybniť platnosť zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzavretá v roku 2004, t.j. osem rokov pred vypracovaním lekárskeho nálezu. S poukazom na výšku úrokovej sadzby a výšku zmluvnej pokuty v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 29.12.2004 uviedol, že súlad uvedených zmluvných dojednaní s právnymi predpismi bol posudzovaný exekučným súdom pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Z textu zmluvy o pôžičke zo dňa 29.12.2004, ako aj zo skutočnosti, že H.. H. X. uzatváral predmetnú zmluvu ako podnikateľ za účelom vybavenia svojej zmluvnej ambulancie vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a dojednaná úroková sadzba a zmluvná pokuta zodpovedali skutočnosti, že predmetný úver nebol zabezpečený zabezpečovacím prevodom práva k nehnuteľnosti, čo bola v danom čase štandardná obchodná prax odporcu.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľky na odklad vykonateľnosti exekučného titulu zo dňa 07.01.2014 ako nedôvodný. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 234 ods. 3, § 243 OSP a § 56 ods. 1 Exekučného poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol že navrhovateľka sa v konaní domáhala odkladu vykonateľnosti exekučného titulu č. EX 3090/2005 do právoplatného skončenia veci vedenej na súde prvého stupňa sp. zn. 9C/129/2012 dôvodiac tým, že konanie vedené pod sp. zn. 9C/129/2012 nie je právoplatne skončené a súdny exekútor vyhlásil dražbu predmetných nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a povinného na deň 24.01.2014. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že neexistuje zákonné ustanovenie OSP, s výnimkou vyššie citovaných zákonných ustanovení OSP, ktoré by zakladalo nárok na kladné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, keďže odklad vykonateľnosti rozhodnutia je možný iba v prípade obnovy konania alebo dovolania, o ktorom môže rozhodnúť iba Najvyšší súd Slovenskej republiky a v danej právnej veci sa o takýto prípad nejedná.

Navrhovateľka podala proti tomuto uzneseniu odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uzneseniu súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľky. Namietala, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Bola názoru, že obnova konania je len jedným z konaní, na základe ktorých je možné povoliť odklad vykonateľnosti exekučného titulu s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 1/09 -29 zo dňa 15. 01. 2009. Konanie o vylúčenie veci z exekúcie je dôvodom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, nakoľko aj v danom prípade možno očakávať, že exekúcia voči navrhovateľke ako povinnej osobe bude zastavená. Navrhovateľka je povinnou osobou v

danom exekučnom konaní, preto má právo podať návrh na odklad exekúcie a má právo podať návrh na odklad vykonateľnosti exekučného titulu v bežnom občianskom konaní.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal veci /napadnuté uznesenie a napadnutý rozsudok/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 1 a 3 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania navrhovateľky (§ 212 ods. 1 OSP, prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veciach - § 212 ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd pokiaľ sa jedná o napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods.1 OSP z nižšie uvedených dôvodov.

Odklad vykonateľnosti je dočasným a preventívnym procesným úkonom súdu, ktorým sa na určitú dobu suspenduje jeden z účinkov súdneho rozhodnutia. Takto plní významnú ochrannú funkciu a v prípade, ak dôjde k úspešnému odkladu vykonateľnosti, napomáha predchádzaniu možného vzniku škodu a nemajetkovej ujmy. Táto môže mať podobu aj nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu a s tým súvisiace procesy reparácie a satisfakcie. Odloženie vykonateľnosti predstavuje vážne narušenie vlastnosti právoplatného rozhodnutia súdu, ktorými sú nezmeniteľnosť a záväznosť a nimi založené právne istoty. Súd ktorý rozhoduje o odklade vykonateľnosti musí zvážiť, či je skutočne potrebné využiť toto oprávnenie.

Odklad vykonateľnosti súdneho rozhodnutia Občiansky súdny poriadok upravuje a využíva v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch (obnova konania § 233, dovolanie § 243 OSP), ako aj v správnom súdnictve. Odklad vykonateľnosti rozhodnutia je rozhodnutím dočasným a predbežným. Dočasnosť spočíva v tom, že vykonateľnosť sa odkladá len do právoplatnosti rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku, resp. do rozhodnutia o žalobe proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, alebo o opravnom prostriedku proti rozhodnutiam správnych orgánov. Účinky tohto rozhodnutia teda časovo obmedzuje priamo zákon. Preventívnosť spočíva v snahe predísť vzniku škody a nemajetkovej ujmy povinným osobám, ktoré by mohli vzniknúť ako dôsledok exekúcie /výkonu/ napadnutého rozhodnutia.

O odložení vykonateľnosti súd rozhoduje uznesením, pričom môže ísť o fakultatívne oprávnenie súdu alebo obligatórnu povinnosť súdu. Odklad vykonateľnosti rozhodnutia nie je prekážkou nariadenia exekúcie /rozhodnutie je aj naďalej vykonateľné/, ale je dôvodom na súčasný odklad exekúcie.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na odklad vykonateľnosti exekučného titulu exekúcie EX 3090/2005 do právoplatného skončenia veci vedenej na súde prvého stupňa sp. zn. 9C/129/2012 z dôvodu, že konanie vedené pod sp. zn. 9C/129/2012 nie je právoplatne skončené a súdny exekútor vyhlásil dražbu predmetných nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a povinného dňa 24. 01. 2014 nie je dôvodný. Vyhovenie takémuto návrhu by nebolo v súlade so zákonnými ustanoveniami OSP a v súlade so samotným účelom OSP, keď na danú vec dopadá možné riešenie uplatnením návrhu na odklad exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku. Odklad vykonateľnosti súdneho rozhodnutia Občiansky súdny poriadok upravuje a využíva v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch (obnova konania - § 233, dovolanie -§ 243 OSP). Odklad vykonateľnosti iných rozhodnutí uvedených v Občianskom súdnom poriadku Občiansky súdny poriadok upravuje v správnom súdnictve (§ 244 a nasl. OSP). V danej právnej veci sa však o tieto prípady nejedná. Exekučným titulom predmetnej exekúcie nie je súdne rozhodnutie, resp. iné rozhodnutie predpokladané v príslušných ustanoveniach OSP ako rozhodnutie, pri ktorom súd môže, resp. musí nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia, resp. odložiť jeho vykonateľnosť, ale notárska zápisnica N 256/2004,Nz 95079/2004 zo dňa 29.12.2004.

V danej právnej veci odvolací súd pokiaľ sa jedná o napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa v odôvodnení obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods.2 OSP.

Podľa § 147 ods.1 OZ pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Podľa § 147 ods.2 OZ to neplatí, ak ide o pohľadávku veriteľa jedného z manželov, ktorí sa dohodli podľa ustanovení § 143a, pokiaľ táto pohľadávka vznikla pri používaní majetku, ktorý nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Podľa § 149 ods.4 OSP ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 37 ods.1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 37 ods.2 Exekučného poriadku ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 55 ods.1 Exekučného poriadku právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie podľa osobitného predpisu.

Odvolačný súd na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa uvádza v zmysle ustanovenia § 219 ods.2 OSP, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli na základe vykonaného dokazovania dôkazmi uvedenými súdom prvého stupňa v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa nesporne preukázané tie rozhodujúce skutkové a právne relevantné skutočnosti v danej právnej veci pre zamietnutie návrhu a to, že v čase podania návrhu navrhovateľky zo dňa 21.05.2012 o vylúčenie veci z exekúcie, a to nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. O., boli predmetné nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve H.. H. X. a navrhovateľky a to každého v podiele 1-ica k celku, keďže manželstvo navrhovateľky a H.. H. X. bolo právoplatne rozvedené dňa 07.08.2006 a BSM navrhovateľky a H.. H. X. zaniklo zo zákona dňa 07.08.2009 podľa ustanovenia § 149 ods.4 OZ, keďže do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo k jeho vyporiadaniu rozhodnutím súdu a potom platí o nehnuteľných veciach, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. Voči H.. H. X. ako povinnému sa začalo dňa 26.10.2005 exekučné konanie na návrh oprávneného - obchodnej spoločnosti UVER s.r.o., so sídlom Jakubovo nám. 12, Bratislava, IČO: 35 808 896, o vymoženie istiny 500.000,- Sk, nezaplatených úrokov z istiny 500.000,- Sk k 25. 10. 2005 vo výške 157.834,- Sk, úrokov vo výške 48 % ročne zo sumy 500.000,- Sk od 26.10.2005 do zaplataenia, zmluvnej pokuty vo výške 0,2 % denne z nezaplatených, resp. oneskorene zaplatených úrokov a trov exekúcie, keď exekučným titulom je Notárska zápisnica N 256/2004, Nz 95079/2004 zo dňa 29.12.2004, ktorá obsahuje vyhlásenie H.. H. X. ako povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 274 písm. e/ OSP a s exekúciou podľa § 41 ods.2 Exekučného poriadku a vyhlásenie, že ako dlžník a osoba povinná dňa 29.12.2004 uzatvoril s obchodnou spoločnosťou UVER s.r.o., so sídlom Jakubovo nám. 12, Bratislava, IČO: 35 808 896 zmluvu o pôžičke vo výške 500.000-Sk, splatnú dňa 29.12.2005, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto notárskej zápisnice ako príloha č.1. Z obsahu zmluvy o pôžičke zo dňa 29.12.2004 nesporne vyplýva predmet zmluvy, splatnosť peňažnej pôžičky, dohodnutá výška úrokov pôžičky, dohodnutá výška zmluvnej pokuty, ako aj dohodnutý spôsob ručenia, keď jedným zo spôsobov ručenia bolo zriadenie záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. N 299/2004, NCRzp 9795/2004

podľa zmluvy o zriadení záložného práva k prístrojom zo dňa 29.12.2004 uzatvorenej medzi H.. H. X. ako záložcom a odporcom ako záložným veriteľom. Predmetné exekučné konanie sa vedie u súdneho exekútora JUDr. Ľubomír Pekára pod sp. zn. EX 3090/2005, ktorý exekútor ohľadne nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. O. ako parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 204 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 96 m², stavba -dom súp. č. XX na parc. č. XXX/X vydal exekučný príkaz, príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností dňa 14.12.2005. JUDr. Ľubomír Pekár v exekučnom konaní sp. zn. EX 3090/2005 vyhláškou o dražbe nehnuteľností zo dňa 28.03.2012 vyhlásil dražbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. O. na deň 04. 06. 2012 a vyhláškou o dražbe nehnuteľností zo dňa 12.12.2013 vyhlásil dražbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. O. na deň 24.01.2014, keď ku ňu rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa tvrdenia navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 24.03.2014 predmetné nehnuteľnosti vydražené neboli. Vyššie uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné.

Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na vylúčenie veci z exekúcie (excindačná žaloba) podľa § 55 ods.1 Exekučného poriadku nebol dôvodne podaný. V danej právnej veci bolo preukázané, že u súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára sa pod sp. zn. EX 3090/2005 vedie exekučné konanie (ktoré exekučné konanie začalo dňa 26.10.2005 na návrh odporcu ako oprávneného) na vymoženie pohľadávky odporcu ako oprávneného a ako veriteľa pohľadávky vzniknutej voči len jednému z manželov - H.. H. X. ako dlžníkovi (samostatný dlh), ktorá pohľadávka nesporne vznikla za trvania manželstva navrhovateľky a H.. H. X. dňa 29.12.2004 v zmysle § 147 ods.1 OZ, preto môže byť uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď manželstvo navrhovateľky a H.. H. X. zaniklo rozvodom manželstva dňa 07.08.2006 a v konaní bolo preukázané, že v danom prípade sa nejedná o vymoženie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 147 ods.2 OZ, ktorá by zakladala vylúčenie veci z exekúcie. V predmetnom exekučnom konaní je potom navrhovateľka účastníčkou exekučného konania, keďže exekúcia je vykonávaná predajom nehnuteľností, ktoré patrili v čase začatia exekučného konania dňa 26.10.2005 do BSM navrhovateľky a H.. H. X. a ktoré nehnuteľnosti i po zániku BSM rozvodom ich manželstva dňa 07.08.2006 naďalej tvorili BSM až do 07.08.2009, kedy došlo zo zákona k vyporiadaniu BSM uplynutím času v súlade s ustanovením § 149 ods.4 OZ, keďže nedošlo do tej doby k jeho vyporiadaniu dohodu alebo súdnym rozhodnutím. V danom prípade sa teda predmetné nehnuteľnosti v BSM navrhovateľky a H.. H. X. stali predmetom exekúcie a až následne došlo k vyporiadaniu ich BSM. Potom platí, že exekúcia bola na tieto nehnuteľnosti začatá oprávnená a potom teda platí, že tieto nehnuteľnosti sú nesporne naďalej predmetom exekúcie a to napriek tomu, že potom čo sa stali predmetom exekúcie, došlo k vyporiadaniu BSM, ktorá skutočnosť nie je dôvodom pre vyhovieť návrhu o vylúčenie veci z exekúcie podľa § 55 ods.1 Exekučného poriadku. Vyššie uvedený právny záver zodpovedá zmyslu ustanovenia § 37 ods.2 Exekučného poriadku a účelu Exekučného poriadku. V danej právnej veci nie je významné ani to, že pohľadávka vznikla z právneho úkonu, na ktorý potreboval H.. H. X. súhlas navrhovateľky (§ 145 ods.1 OZ), keď v takom prípade platí vo vzťahu k tretím osobám ustanovenie § 145 ods.2 OZ, podľa ktorého z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne, keď navyš bez takéhoto súhlasu je právny úkon iba relatívne neplatný. Navrhovateľka mohla v exekučnom konaní namietat existenciu exekučného titulu, túto však nenamietala. Pokiaľ namietala neprijateľnosť niektorých zmluvných podmienok v zmluve o pôžičke zo dňa 29.12.2004, táto námietka vo veci nie je právne relevantná, keďže túto zmluvu nesporne uzatvoril H.. H. X. nie ako spotrebiteľ, t.j. nie ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 nasl. OZ, ale ako podnikateľ, ktorá skutočnosť vyplýva nesporne z obsahu predmetnej zmluvy o pôžičke, najmä z článku V. zmluvy. S poukazom na dikciu ustanovenia § 147 ods.1 OZ pohľadávka len z jedného manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, sa najskôr uspokojuje z jeho samostatného, individuálneho majetku a len ak tento na uspokojenie nestačí, v exekúcii možno pohľadávku uspokojiť aj z majetku patriaceho do BSM. S poukazom na vyššie uvedené potom do rámca činnosti exekútora patrí aj zistenie, či by nebolo možné pohľadávku veriteľa uspokojiť zo samostatného majetku dlžníka, inak by navrhnutý spôsob výkonu exekúcie nebolo možné považovať za vhodný spôsob na vymoženie dlhovanej pohľadávky. Navrhovateľka v konaní a v podanom odvolaní namietala, že žiadala súd prvého stupňa, aby si vyžiadal podrobnú správu od exekútora, prečo a z akých dôvodov nebola, resp. nemohla byť uspokojená pohľadávka zo samostatného majetku povinného, keď pohľadávka oprávneného bola zabezpečená jednak záložným právom na hnutelné veci registrovaným v Notárskom registri záložných práv k prístrojom a zariadeniam (parný sterilizátor, rádiovizograf, stomatologická zubná súprava), ďalej zmenkou bez protestu, notárskou zápisnicou o uznaní záväzku a o súhlase s vykonateľnosťou a exekúciou, aj zmluvnou pokutou, v ktorom smere odvolateľka navrhla súdu prvého

stupňa vykonať dôkazy správou súdneho exekútora ohľadne vhodnosti spôsobu výkonu exekúcie exekútora v predmetnej exekúcii a výsluchom povinného k jeho samostatnému majetku, ktoré súd prvého stupňa zamietol. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že v danej exekučnej veci bol vydaný exekučný príkaz, príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností dňa 14.12.2005, kedy bolo navrhovateľke ako účastníčke exekučného konania zrejme, že nehnuteľnosti patriace do BSM sa stali predmetom exekúcie, preto sa mohla ihneď od tej doby domáhať na súde vylúčenia vecí z exekúcie (i keď tak môže urobiť až do skončenia exekúcie), ak mala za to, že pohľadávku oprávneného je možné uspokojiť v prvom rade zo samostatného majetku povinného, pričom pokiaľ sa jedná o jediný známy samostatný majetok povinného, ktorý tvorí predmet zmluvy o zriadení záložného práva k prístrojom zo dňa 29.12.2004 uzatvorenej medzi H.. H. X. ako záložcom a odporcom ako záložným veriteľom, v tomto smere odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa poukazuje na rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 1T/70/2010 zo dňa 12. 05. 2010, právoplatný dňa 12. 05. 2010, pokiaľ sa jednalo o rádioviziograf, ako aj na tú skutočnosť, že odporca v konaní potvrdil, že ostatné hnuťelné veci nebolo možné nájsť. Odvolací súd sa stotožnil s názorom odporcu, že ak by aj v čase začatia konanie vo veci samej, ako aj v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa ostatné hnuťelné veci existovali a bolo ich možné v exekúcii predať, vzhľadom na ich hodnotu spolu v roku 2004 približne 50.000 eur, ktorá hodnota v súčasnosti vzhľadom na ich opotrebenie a použitú technológiu by bola podstatne nižšia a výšku vymáhanej pohľadávky podľa vyčíslenia exekútora k 23.01.2013 (na č.l. 124 spisu) približne 200.000 eur, by výťažok z predaja predmetných ostatných hnuťelných vecí nepokryl vymáhanú pohľadávku a bolo by nutné pristúpiť k exekúcii predajom nehnuteľností. Odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané také skutočnosti, že navrhnutý spôsob výkonu exekúcie predajom nehnuteľností nie je možné považovať za vhodný spôsob na vymoženie dlhovanej pohľadávky, resp. že tomuto spôsobu výkonu exekúciu nepredchádzal aj iný spôsob výkonu exekúcie a potom zhodne považoval vykonanie navrhovateľom navrhnutých dôkazov za neúčelné a nehospodárne dokazovanie.

Pokiaľ navrhovateľka v odvolacom konaní namietala neplatnosť zmluvy o pôžičke zo dňa 29.12.2004 s poukazom na ustanovenie § 38 OZ s poukazom na lekársky nález ohľadne zdravotného stavu H.. H. X. zo dňa 18.04.2012, odvolateľka bola riadne poučená podľa § 120 ods.4 OSP, tento dôkaz neuplatnila pred súdom prvého stupňa a netvrdila v podanom odvolaní nedostatky týkajúce sa podmienok konania, potom predložený dôkaz nie je odvolacím dôvodom vo veci samej v zmysle § 205a OSP.

V danej právnej veci sa nejedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods.3 OSP vo vzťahu ku konaniu, ktoré bolo vedené na súde prvého stupňa pod s. zn. 16C/300/2007, keďže totožnosť veci je daná nielen totožnosťou účastníkov, ale i totožnosťou predmetu konania. O totožnosť predmetu konania pôjde v prípade, že v novom konaní ide o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom bolo už raz právoplatne rozhodnuté, ak sa pri tom opiera o totožný právny dôvod, ten je ale daný len vtedy, ak vyplýva z rovnakého skutkového stavu. V danej právnej veci sa nejedná o totožnosť veci s vecou vedenou pod sp. zn. 16C/300/2007, o ktorej súd prvého stupňa právoplatne rozhodol tak, že návrh navrhovateľky proti odporcovi o vylúčenie vecí z exekúcie zamietol, keďže návrh navrhovateľky v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/300/2007 sa neopiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu, keďže navrhovateľka ako dôvod návrhu uvádzala tú skutočnosť, že s H.. H. X. uzatvorili dohodu o vyporiadaní BSM dňa 12.03.2007, podľa ktorej sa predmetné nehnuteľnosti stali ich podielovým spoluvlastníctvom každého v podiele 1-ica k celku.

Pokiaľ navrhovateľka navrhla odvolaciemu súdu, aby odvolací súd v prípade potvrdzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozhodnutia s poukazom na to, že judikatúra vo vzťahu k inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva vyvodila, že pre pohľadávku veriteľa i len voči jednému z bývalých manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, možno nariadiť exekúciu predajom vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva, ak vysporiadanie spoločného majetku dohodou manželov alebo rozhodnutím súdu nebolo doteraz vykonané (R 58/1973). Z ďalšieho judikátu Rc 74/2004 vyplýva, že nevyhnutnou podmienkou pre použitie majetku tvoriaceho (zaniknuté a nevysporiadané) bezpodielové spoluvlastníctvo je vznik pohľadávky za trvania manželstva, pričom obranu manžela, že vymáhaná pohľadávka nemôže byť uspokojená z majetku, ktorý sa považuje za súčasť (zaniknutého a nevysporiadaného) spoločného majetku, a to napríklad preto, že vznikla povinnému pred uzavretím manželstva alebo „po jeho rozvode“, možno úspešne uplatniť tzv. excindačnou (vylučovacou) žalobou podľa § 55 EP.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými právne relevantnými a rozhodujúcimi skutočnosťami v danej právnej veci a odôvodnenie jeho rozsudku je v súlade s ustanovením § 157 ods.2 OSP.

Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods.1 OSP.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že odporcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na ustanovenia § 224 ods.1, §142 ods.1, § 151 ods.1,2 OSP, keďže odporca nevyčíslil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v zákonnej lehote a keď iné trovy odvolacieho konania odporcovi zo spisu nevyplývali.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.